

[Ministeren for skatter og afgiften]

i artiklen indeholdte oplysninger kunnet identificere sagen, hvorfor man heller ikke er i stand til at fremkomme med kommentarer til denne. Det bemærkes dog, at sager, som udelukkende rejses på grund af fejl i vurderingen, der kan henføres til en ukorrekt opmåling af en ejendoms areal, alene behandles af vurderingsrådet, der, eventuelt efter bemyndigelse fra statsskattedirektoratet, gennemfører den fornødne berigtigelse af ansættelsen. Sagens videre gang igennem klagesystemet synes derfor foranlediget af omstændigheder, for hvilke der ikke er redegjort i artiklen.

Hans Westerberg

/ E. Stæhr-Larsen

Til *miljøministeren* (9/11 78) af:

Arentoft (FP):

»Vil ministeren overveje at frafalde kravet om, at Århus havn, der er en kommunal havn, skal betale afgift i henhold til råstofloven for flytning af eget fyld inden for eget område ved uddybning i et nyt havneafsnit, når der ikke skal betales afgift for flytning af fyld ved bygningen af det fremskudte dige ved Højer?«

(Spm. nr. 211).

Begrundelse.

Efter vedtagelsen i folketinget af loven om bygning af det fremskudte dige ved Højer har man i regeringen, blandt andet af hensyn til de kommunale og amtskommunale tilskud til digebygningen, vedtaget, at der ikke skal svares afgift af det fyld, der anvendes til digebyggeriet. Der synes ikke at være overensstemmelse mellem denne afgørelse og beslutningen om, at Århus havn, der er en kommunal havn, skal svare råstofafgift for flytning af eget fyld inden for eget område.

Jeg er enig i beslutningen om at frafalde råstofafgift ved digebyggeriet, da der jo her er tale om, at staten opkræver en afgift af sig selv, der fordyrer byggeriet, men indtægterne af afgiften kan indgå i nedsættelse af udgifterne. Dette frimærkekassesystem er jeg ikke tilhænger af.

Da Århus havn er en kommunal havn og en fordyrelse af havnen kan påvirke havnens og dermed kommunens budget, finder jeg det

urimeligt, at der skal svares afgift fra én offentlig myndighed til en anden, hvorfor jeg anmoder miljøministeren om at tage afgørelsen vedr. Århus havn op til fornyet overvejelse.

Besvarelse (16/11 78):

Miljøministeren (Ivar Nørgaard):

Ved besvarelsen af en henvendelse ved en tidligere lejlighed fra hr. Arentoft om, hvorvidt der skal betales råstofafgift af materialer til brug for en udvidelse af Århus havn, har jeg givet en begrundelse for, at dette uddybningsarbejde bør pålægges afgift. Det fremgår således af vedlagte kopi af svaret med notat fra fredningsstyrelsen af 2. oktober 1978, at al indvinding af råstoffer fra 1. august 1978 er pålagt en afgift på 35 øre pr. m³, hvad enten råstofferne går til offentligt eller privat forbrug.

Det er korrekt, at specielt de materialer, som anvendes til Ribedigets forstærkning og til det fremskudte dige for Tønder marsk ikke afgiftsbelægges.

I begge tilfælde er der dog tale om helt specielle forhold, og en afgiftsfritagelse er, forinden den blev givet, forhandlet med og accepteret af erhvervet. For Ribedigets vedkommende er der tale om en overgangssag, idet forstærkningen var påbegyndt nogen tid før afgiftsbekendtgørelsen trådte i kraft den 1. august 1978.

Hvad angår materialerne til Tønder marsk, er disse undtaget fra afgiftsbestemmelsen, idet der er tale om en fordeling af udgifterne mellem staten, amtskommunen og kommunerne – en fordeling, som var aftalt før 1. august 1978.

Jeg må derfor understrege, at alene de særlige forhold i de to nævnte tilfælde har kunnet begrunde en afgiftsfritagelse, en undtagelse, som ikke kan få betydning for andre offentlige anlægsarbejder.

Bilag

Hr. John Arentoft, MF
Folketinget
Christiansborg
1218 København K

Kære John Arentoft.